

Solidaritet – S:t Göran och draken

Inledning/ceremoni

Lek - Rätta lutet

Alla ställer sig med ansiktena vända mot varandra i en ring. Sedan vänder sig samtliga om ett kvarts varv åt höger. Deltagarna börjar nu sakta ta baklängessteg så att de till slut står tätt med ryggarna mot varandra. Nästa steg är att sätta sig ner i den bakomvarandes knä – alla samtidigt utan att någon faller. Våldigt roligt och lärorikt!

Huvudaktiviteten – S:t Göran och draken

Börja med att berätta vad en riddare är för något. Läs sedan berättelsen om S:t Göran (finns längre ner). Legenderna vill lära oss att utan beräkning och tanke på lön, med vaken blick gå vår väg genom livet. Liksom riddaren skall vi ta upp kampen mot det onda, vara vänliga, hjälpsamma och vilja kämpa för det som är rätt, sant och gott.

Sydafrikas marinkårs valspråk löd ”Var alltid redo” och de hade också S:t Göran som sitt helgon.

Scouternas grundare, Baden-Powell, tyckte att riddaren och S:t Göran var en bra förebild för scouterna. Därför valde han valspråket ”Var redo” från marinkårens valspråk till valspråk för scouterna.

Låt äventyrarna träna in legenden om S:t Göran och draken och låt dem framföra den som ett rollspel. Hjälp dem med kostym och rekvisita om ni vill göra det till fler möten än ett. När de framfört rollspelet kan ni samlas och tillsammans reflektera över legenden.

Några frågor som ni kan ställa efteråt är:

- Vad är solidariskt i det S:t Göran gjorde?
- Detta är ju en saga, men vilka skulle kunna vara dagens ”drakar” och ”S:t Göran”?

Reflektion

- Vad har vi gjort idag och hur kändes det?

Avslutning/ceremoni

För vem?
Äventyrare
Utmanare

Antal deltagare: 2–50 personer
Tidsåtgång: 1 möte (kan bli fler).

Delar ur värdegrunden:

- Solidaritet
- Lokalt och globalt samhällsengagemang

Berättelsen om S:t Görän och draken

Sankt Görän var en from riddare, född i Kappadocien. En gång kom han till den hedniska staden Solena i Landet Libie, där Troja låg förut. Bredvid staden låg en stor sjö. I sjön bodde en stor, förskräcklig drake som dräpte (dödade) mycket folk. Ingen kunde förgöra honom. De som bodde i staden skulle varje dag ge draken två får att äta upp. När de inte gjorde det så dödade han människor och åt upp dem. Därefter gick han till staden och blåste in över muren, så att de som stod i närheten blev sjuka och dog.

När fåren var nästan slut gav folket draken ett får och en människa om dagen. Det drogs lott om vem som skulle offras. Det gick så strängt till att ingen, som lotten föll på, fick lösa sig fri.

Det hände sig en gång att lotten föll på konungens dotter, hans enda barn. Konungen blev mycket bedrövad, han bjöd guld, silver och halva sitt rike för prinsessan. Men hela folket ropade med mycket vrede, ”Alla våra barn hava vi givit till draken och du har själv bjudit denna dom. Därför ska du hålla den annars kommer vi att bränna dig inne i ditt hus”. Då bad konungen att få 8 dagars uppskov och så småningom gav de honom det. När de åtta dagarna hade gått kom hela folket till kungen och bad honom utlämna sin dotter till draken. Fadern lät då prinsessan klä sig i sina bästa kläder, satte guldkronan på hennes huvud och sade sörjande och gråtande till henne: ”Min käraste dotter, jag hade tänkt att du skulle gifta dig med en rik kung men nu ska jag ge dig som föda åt en ful drake. O ve, att jag någonsin skulle uppleva den dagen”. Alla som hörde till prinsessans omgivning skrek och grät. I sådan sorg och bedrövelse skildes prinsessan från sin far och gick till sjön att vänta på att draken skulle komma och äta upp henne. Folket stod vid stadsporten och såg efter henne.

När hon stod vid sjön och väntade kom den fromme riddaren S:t Görän ridande. Han såg prinsessan stå där ensam och bedrövad. Han undrade varför, red fram till henne, hälsade och sa ”ädl jungfru, vad betyder det att du står här sörjande och gråtande alldeles ensam?”

Hon svarade ”Gode unge man, rid genast härifrån om du vill behålla ditt liv”!

Han svarade att han inte ville fly förrän han visste för vem han skulle fly.

Prinsessan sa ”Ur den här sjön kommer en förskräcklig drake, som skall äta upp mig liksom han gjort med många andra människor. Rid därför din väg, unge stolte man! Det hjälper inte mig att du förspillar ditt liv för min skull.”

Han svarade ”Ädla prinsessa, var inte rädd mer. Jag vill hjälpa dig i min Herre Jesus Kristi namn.”

Medan de talades vid kom draken gående ur sjön arg och förskräcklig. Prinsessan blev så rädd att hon svimmade, men S:t Görän gjorde korstecknet, red bort emot draken och stack sitt spjut genom halsen på honom. Efteråt sa han till prinsessan ”kom nu i vår Herre Jesu Kristi namn och bind ditt bälte om hans hals!” Hon gjorde det och sedan ledde hon draken efter sig till staden.

När folket såg draken komma började de springa. Då ropade S:t Görän till dem att stanna och sa ”Var inte rädda, med guds hjälp skall ingen skada er. Vår herre har sänt hit mig för att jag skall frälsa er från den här draken om ni vill tro på honom och låta döpa er.” Och strax dräpte S:t Görän draken.